

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-מי שמת	מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
לא, בשעמד.											◊			קמח:
הכי נמי מסתברא										■				קמח:
מקצתן לראשון וכולן לשני - ראשון קנה, שני לא קנה	מדקתני סיפא:									■	◊			קמח:
אי אמרת בשלמא בשעמד, משום הכי שני לא קנה, אלא אי אמרת בשמת, תרוייהו ליקנו.										■				קמח:
ותהוי נמי בשעמד, אי אמרת בשלמא חזרה במקצת חזרה בכולה, היינו דשני מיהת קנה, אלא אי אמרת חזרה במקצת לא חזרה בכולה, ניהוי כמחלק ולחד מינייהו לא ליקנו.	רב יימר לרב אשי:										!	◊		קמח:
והלכתא: חזרה במקצת חזרה בכולה											■		◊	קמח:
רישא - משכחת לה בין שמת בין שעמד, סיפא - לא משכחת לה אלא כשעמד.											■		◊	קמח:
הקדיש כל נכסיו ועמד, מהו? מי אמרינן: כל לגבי הקדש גמר ומקני, או דלמא כל לגבי נפשיה לא גמר ומקני?	איבעיא להו:											◊		קמח:
הפקיר כל נכסיו, מהו? מי אמרינן: כיון דאף לעניים כעשירים גמר ומקני, או דלמא כל לגבי נפשיה לא גמר ומקני?												◊		קמח:
חילק כל נכסיו לעניים, מאי? מי אמרינן: צדקה ודאי מגמר גמר ומקני, או דלמא כל לגבי נפשיה לא גמר ומקני?												◊		קמח:
תיקו.												■	◊	קמח:
ויזכה, ויחזיק ויקנה - כולן לשון מתנה הן.	רב ששת:												◊	קמח:
אף יחסין וירת בראוי ליורשו	במתנתא תנא:												◊	קמח:
ור' יוחנן בן ברוקא היא.													◊	קמח:
יהנה בהן, מהו? דניהוי כולהו מתנה קאמר, או דלמא ליתנהו מינייהו מידי קאמר?	איבעיא להו:											◊		קמח:
יראה בהן, מהו?													◊	קמח:
יעמוד בהן, מהו?													◊	קמח:
ישען בהן, מהו?													◊	קמח:
תיקו.													◊	קמח:
מכר כל נכסיו, מהו?	איבעיא להו:												◊	קמח:
אם עמד אינו חוזר.	רב יהודה אמר רב:												◊	קמח:
אם עמד חוזר.	ווימנין אמר רב יהודה אמר רב:												◊	קמח:
ולא פליגי: הא דאיתנהו לזווי בעינייהו, הא דפרעינהו בחובו.													◊	קמח:
שכיב מרע שהודה, מהו?	איבעיא להו:												◊	קמח:
דאיסור גיורא הוה ליה תריסר אלפי זוזי בי רבא. רב מרי בריה, הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה הואי, ובי רב הוה.	ת"ש:												◊	קמח:
היכי ניקנינהו רב מרי להני זוזי? אי בירושה - לאו בר ירושה הוא, אי במתנה - מתנת שכיב מרע כירושה שוויה רבנן, כל היכא דאיתיה בירושה איתיה במתנה, כל היכא דליתיה בירושה ליתיה במתנה, אי במשיכה - ליתנהו גביה אי בחליפין - אין מטבע נקנה בחליפין, אי אגב קרקע - לית ליה ארעא, אי במעמד שלשתן - אי שלח לי לא אזילנא.	רבא:												◊	קמח:
אמאי? ולודי איסור דהלין זוזי דרב מרי ניהו, וליקנינהו באודיתא	מתקיף לה רב איקא בריה דרב אמאי:												◊	קמח:
אדהכי נפק אודיתא מבי איסור.													◊	קמח:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קמט:
איכפד רבא, אמר: קא מגמרי טענתא לאינשי ומפסדי לי.	[רבא]										o	קמט:
שייר קרקע כל שהוא - מתנתו קיימת.												קמט:
וכמה כל שהוא?											^	קמט:
קרקע כדי פרנסתו	רב יהודה אמר רב:										!	קמט:
מטלטלין כדי פרנסתו.	רב ירמיה בר אבא:										!	קמט:
כמה מכוונן שמעתתא דסבי, קרקע טעמא מאי? דאי קאי סמיך עליה, מטלטלי נמי אי קאי סמיך עילויהו.	רבי זורא:										■	קמט:
ומאי כוונתא? מאן דאמר: מטלטלין, קרקע תנן מאן דאמר: כדי פרנסתו, כל שהוא תנן	מתקיף לה רב יוסף:										?	קמט:
וכל היכא דתני קרקע, קרקע דוקא?	אמר ליה אביי:										?	קמט:
הכותב כל נכסיו לעבדו - יצא בן חורין, שייר קרקע כל שהוא - לא יצא בן חורין	והא תנן: [ת"ק]										◆ ■ ?	קמט:
לעולם הוא בן חורין - עד שיאמר כל נכסיו נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מרבוא שבהן	רבי שמעון:										◆ ■ ?	קמט:
עשו מטלטלין שיור אצל עבד, ולא עשו מטלטלין שיור אצל כתובה	ואמר רב דימי בר יוסף אמר ר' אלעזר:										■ ?	קב:
התם בדין הוא דלא ליתני קרקע, ואידי דתנא רישא											!	קב:
קרקע כל שהוא חייבת בפאה ובבכורים, ולכתוב עליהם פרוזבול, ולקנות עמהם נכסים שאין להם אחריות בכסף ובשטר ובחזקה	רבי עקיבא:										■ !	קב:
משום הכי קתני קרקע.											!	קב:
וכל היכא דתני כל שהוא לית ליה שיעורא?											?	קב:
חמש רחלות גוזזות מנה ופרס - חייבות בראשית הגז	והא תנן, רבי דוסא בן הרכינס:										◆ ■ ?	קב:
חמש רחלות גוזזות כל שהן	הכמים:										◆ ■ ?	קב:
וכמה כל שהן?	ואמרינן:										^ ?	קב:
מנה ופרס, ובלבד שיהו מחומשות	רב:										! ?	קב:
התם בדין הוא דלא ליתני כל שהוא, ואידי דקאמר תנא קמא שיעורא רבה - אמר איהו נמי שיעורא זוטרא, קרי לה כל שהוא.											!	קב:
פשיטא, אמר מטלטלאי לפלניא - כל מאני תשמישתיה קני לבר מחטי ושערי, כל מטלטלאי לפלניא - אפ' חטי ושערי ואפילו ריחים העליונה קנה לבר מריחים התחתונה, כל מטלטלאי דמטלטל - אפ' ריחים											■	קב:
עבדא כמקרקעא או כמטלטלא דמי?	איבעיא להו:										^	קב:
המוכר את העיר - מכר בתים, שיחין ומערות, ומרחצאות, ובית הבדיון, ובית השלחין, אבל לא את המטלטלין ובזמן שאמר: היא וכל מה שבתוכה, אפילו היו בה בהמה או עבדים - הרי כולן מכורין	רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי, תא שמע:										■ ?	קב:
אי אמרת בשלמא כמטלטלא דמי, משום הכי לא מיזדבן ברישא, אלא אי אמרת כמקרקעא דמי, אמאי לא מיזדבן?											?	קב:
ואלא מאי? כמטלטלא דמי, מאי אפ'י? אלא מאי אית לך למימרא? שאני מטלטלא דנייד כמטלטלא דלא נייד, אפ'י תימא כמקרקעא דמי, שאני מקרקעא דנייד ממקרקעא דלא נייד.											!	קב:
הכותב כל נכסיו לעבדו - יצא בן חורין, שייר קרקע כל שהוא - לא יצא בן חורין	רבינא לרב אשי, תא שמע: [ת"ק]										◆ ■ ?	קב:
לעולם הוא בן חורין - עד שיאמר כל נכסיו נתונין לפלוני עבדי חוץ מאחד מרבוא שבהן	רבי שמעון:										◆ ■ ?	קב:
עשו מטלטלין שיור אצל עבד, ולא עשו מטלטלין שיור אצל כתובה	ואמר רב דימי בר יוסף אמר רבי אלעזר:										■ ?	קב:
מאי טעמא?	רבא לרב נחמן:										^ ?	קב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
עבדא מטלטלא הוא, ומטלטלא למטלטלא הוי שויר, וכתובת אשה מקרקעא הוא, ומטלטלא למקרקעא לא הוי שויר.	[רב נחמן]										!	;	◇	קנ.	
אנן משום דלאו כרות גיטא מתנינן לה.	אמר ליה: [רב אשי]											!	◇	קנ:	
חמשה - עד שיכתבו כל נכסיהם, ואלו הן: שכיב מרע, עבדו, אשתו, ובניו, מברחת.	רבא אמר רב נחמן:												■	◇	קנ:
שכיב מרע													■	<	קנ:
שכיב מרע שכתב כל נכסיו לאחרים ושייר קרקע כל שהוא - מתנתו קיימת, לא שייר קרקע כל שהוא - אין מתנתו קיימת.	דתנן:												■		קנ:
עבדו													■	<	קנ:
הכותב כל נכסיו לעבדו - יצא בן חורין, שייר קרקע, כל שהוא - לא יצא בן חורין.	דתנן:												■		קנ:
אשתו													■	<	קנ:
הכותב כל נכסיו לאשתו - לא עשאה אלא אפטרופא.	דאמר רב יהודה אמר שמואל:												■		קנ:
בניו													■	<	קנ:
הכותב כל נכסיו לבניו, וכתב לאשתו קרקע כל שהוא - אבדה כתובתה.	דתנן:												■		קנ:
מברחת													■	<	קנ:
מברחת צריכה שתכתוב כל נכסיה.	דאמר מר:												■		קנ:
ובכולהו - מטלטלי הוי שויר לבר מכתובה, דאמקרקעי תקינו רבנן, ממטלטלי לא תקון רבנן.													■	◇	קנ:
מטלטלי דכתיבי בכתובה ואיתנהו בעינייהו - הוי שויר.	אמימר:												■	◇	קנ:
אמר נכסי לפלניא - עבדא איקרי נכסי													■	◇	קנ:
הכותב כל נכסיו לעבדו - יצא בן חורין.	דתנן:												■		קנ:
ארעא איקרי נכסי													■	◇	קנ:
נכסים שיש להן אחריות נקנין בכסף ובשטר ובחזקה.	דתנן:												■		קנ:
גלימא איקרי נכסי													■	◇	קנ:
ושאין להן אחריות - אין נקנין אלא במשיכה.	דתנן:												■		קנ:
זוזי איקרי נכסי													■	◇	קנ:
ושאין להן אחריות נקנין עם נכסים שיש להן אחריות - בכסף ובשטר ובחזקה.	דתנן:												■		קנ:
כי הא דרב פפא הווי ליה תריסר אלפי זוזי בי חוזאי, אקנינהו ניהליה לרב שמואל בר אחא אגב אסיפא דביתיה, כי אתא, נפק לאפיה עד תווך.													○		קנ:
שטרא איקרי נכסי													■	◇	קנ:
שני שטרות הן, אמר זכו בשדה זה לפלוני וכתבו לו את השטר - חוזר בשטר ואינו חוזר בשדה, על מנת שתכתבו לו את השטר - חוזר בין בשטר בין בשדה	דאמר רבה בר יצחק:												■		קנ:
שלשה שטרות הן, תרי - הני דאמרן, אידך - אם קדם מוכר וכתב את השטר	רב חייה בר אבין אמר רב הונא:												■	◇	קנ:
כותבין שטר למוכר ואע"פ שאין לוקח עמו, כיון שהחזיק זה בקרקע - נקנה שטר כל מקום שהוא, וזו היא ששנינו: נכסים שאין להן אחריות נקנין עם הנכסים שיש להן אחריות - בכסף ובשטר ובחזקה.	כאותה ששנינו:												■		קנ:
בהמה איקרי נכסי													■	◇	קנא.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-מי שמת	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח - זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים.	דתנן:										■		קנא	
עופות איקרי נכסי											■	◊	קנא	
המקדיש נכסיו והיו בהן דברים הראויין לגבי מזבח, יינות, שמנים ועופות.	דתנן:										■		קנא	
תפלין איקרי נכסי											■	◊	קנא	
המקדיש נכסיו - מעלין לו תפלין.	דתנן:										■		קנא	
ספר תורה מאי? כיון דלא מזדבן דאסור לזבניה - לאו נכסי הוא, או דלמא כיון דמזדבן ללמוד תורה ולישא אשה - נכסי הוא?	איבעיא להו:										^	◊	קנא	
תיקו.											■		קנא	
(סימן): זוטרא אימיה דעמרם מתרתי אחוותא רב טובי ורב דימי ורב יוסף)												◊	קנא	
אימיה דרב זוטרא בר טוביא כתבינהו לנכסה לרב זוטרא בר טוביא, דבעיא לאנסובי ליה לרב זביד, אינסיבא וגרשה אתיא לקמיה דרב ביבי בר אביי												◊	קנא	
משום אנסובי, והא אינסיבא.	אמר: [רב ביבי בר אביי]										◆	■	◊	קנא
משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מולייתא? אפילו למאן דאמר מברחת קני, הני מילי היכא דלא גליא דעתה, אבל הכא גליא דעתה דמשום אינסיבא הוא, והא אינסיבא ואיגרשה.	אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע:										◆	■	◊	קנא
אימיה דרמי בר חמא באורתא כתבתינהו לנכסה לרמי בר חמא, בצפרא כתבתינהו לרב עוקבא בר חמא.												◊	קנא	
אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת, אוקמיה בנכסי	[רב ששת]											■	◊	קנא
אזל רב עוקבא בר חמא קמיה דרב נחמן, אוקמיה בנכסי.	[רב נחמן]											■	◊	קנא
מאי טעמא אוקמיה מר לרב עוקבא בר חמא? אי משום דהדרא בה, והא שכיבא	אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן, אמר ליה: דרב נחמן, אמר ליה: הכי אמר שמואל:										ז		◊	קנא
כל שאילו עמד חוזר, חוזר במתנתו.	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר שמואל:										!		◊	קנא
אימור דאמר שמואל - לעצמו, לאחר מי אמר?	[רב ששת]										ז		◊	קנא
בין לעצמו בין לאחר.	אמר ליה [רב נחמן], בפירוש אמר שמואל:										!		◊	קנא
אימיה דרב עמרם חסידיא הוה לה מלוגא דשטראי, כי קא שכבא אמרה: ליהויה לעמרם ברי												◊	קנא	
אתי אחוה לקמיה דרב נחמן, אמרו ליה: והא לא משך												◊	קנא	
דברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמו.	אמר להו: [רב נחמן]											■	◊	קנא
אחתיא דרב טובי בר רב מתנה כתבתינהו לנכסה לרב טובי בר רב מתנה בצפרא												◊	קנא	
לפניא אתא רב אחדבוי בר רב מתנה בכה לה, אמר לה, השתא אמרי: מר צורבא מרבנן ומר לאו צורבא מרבנן כתבתינהו ניהליה												◊	קנא	
אתא לקמיה דרב נחמן												◊	קנא	
אמר ליה, הכי אמר שמואל: כל שאילו עמד חוזר, חוזר במתנתו.	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר שמואל:											■	◊	קנא
אחתיא דרב דימי בר יוסף הוה לה פיסקתא דפרדיסא, כל אימת דהות חלשא הוה מקניא ליה ניהליה, וכי קיימא הות הדרא בה.												◊	קנא	
זימנא חדא חלשא, שלחה ליה: תא קני												◊	קנא	
שלח: לא בעינא.												◊	קנא	
שלחה ליה: תא קני כל היכא דבעית												◊	קנא	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין לעצמו בין לאחרים.	אמר להו רב חסדא, כי אתא רב הונא מכופרי פירשה:											◇
ההוא דקנו מיניה, אתא לקמיה דרב הונא												○
מאי איעביד לך, דלא אקנית כדמקנו אינשי.	אמר: [רב הונא]											■
ההיא מתנתא דהוה כתוב בה בחיים ובמות	[רב]											○
הרי היא כמתנת שכיב מרע	רב:											◇
הרי היא כמתנת בריא.	שמואל:											◇
הרי היא כמתנת שכיב מרע, מדכתיב בה במות - אחר מיתה קאמר ליה, והאי דכתיב בחיים - סימן בעלמא דחיי	רב:											■
הרי היא כמתנת בריא, מדכתיב בה בחיים - מחיים קאמר, והאי דכתב ובמות - כמאן דאמר מעתה ועד עולם.	שמואל:											■
הלכתא כוותיה דרב.	נהרדעי:											◇
ואי כתיב בה מחיים - קנה.	רבא:											◇
לית הלכתא כוותיה דרבא.	אמימר:											◇
פשיטא, דהא אמרי נהרדעי הלכתא כוותיה דרב	רב אשי לאמימר:											⋈
מהו דתימא מחיים מודי רב, קא משמע לן.	!											◇
ההוא דאתא לקמיה דרב נחמן לנהרדעא, שדריה לקמיה דר' ירמיה בר אבא לשום שמיא, אמר: הכא אתרא דשמואל, היכי נעביד כוותיה דרב.	[רב נחמן]											○
ההיא דאתא לקמיה דרבא, עבד לה רבא כשמעתיה	[רבא]											○
הוה קא טרדא ליה												○
אמר ליה לרב פפא בריה דרב חנן ספריה: זיל כתוב לה, וכתוב בה שוכר עליהן או מטען.	[רבא]											○
אמרה: ליטבע ארביה אטעויי קא מטעית לי?												○
אמשינהו למניה דרבא במיא, ואפי' הכי לא איפרק מטיבעא.												○
לא כתב בה שכיב מרע, הוא אומר שכיב מרע הייתי, והן אומרים בריא הייתי - צריך להביא ראיה ששכיב מרע היה, דברי ר"מ	[רבי מאיר]											◇
המוציא מחברו עליו הראיה.	חכמים:											◇
ההוא מתנתא דהוה כתב בה: כד הוה קציר ורמי בערסיה, ולא כתב בה: ומגו מרעיה איפטר לבית עולמיה												○
הרי מת, והרי קברו מוכיח עליו.	רבה:											◇
השתא ומה ספינה שרובן לאבד - נותנין עליהן חומרי חיים וחומרי מתים, חולין שרוב חולין לחיים - לא כל שכן.	אמר ליה אביי:											◇
כמאן אזלא הא שמעתא דרבה? כר' נתן	רב הונא בריה דרב יהושע:											■
מי מוציא מיד מי? הוא מוציא מידיהן בלא ראיה, והן אין מוציאין מידו אלא בראיה, דברי רבי יעקב	דתנאי: [רבי יעקב]											◇
אם בריא הוא - עליו להביא ראיה שהיה שכיב מרע, אם שכיב מרע הוא - עליהן להביא ראיה שבריא היה.	רבי נתן:											◇
ולטומאה - כמחלוקת	רבי אלעזר:											◇

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא בתרא-מי שמת		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא																	
בקעה בימות החמה - רשות היחיד לשבת ורשות הרבים לטומאה, בימות הגשמים - רשות היחיד לכאן ולכאן.		דתנן:														◇	קנג:
לא שנו אלא שלא עברו עליו ימות הגשמים, אבל עברו עליו ימות הגשמים - רשות היחיד לכאן ולכאן.		רבא:														◇	קנג: